

Ο Θυσσανωτός Κόρυμβος

Θυσσανωτός Κόρυμβος λέγεται το κυανόλευκο σχοινί που πλέκεται εις 12 εμβληματικούς κόμβους, και είναι ένα από τα κυριότερα κοσμήματα του Τεκτονικού Ναού. Αποτελείται από σύμπλεγμα τεσσάρων σχοινιών και διατρέχει υπό την οροφή το εσωτερικό διάζωμα του Ναού, πλην της Ανατολής και καταλήγει στις δύο στήλες J και B της Δύσεως σχηματίζοντας θυσάνους. Φέρει κατά ίσα διαστήματα που αναλογούν με τα σημεία του Ζωδιακού 12 κόμβους στο 8 σε πλάγιο σχήμα, οο, σημείο του απείρου. Στο τυπικό του πρώτου βαθμού, σελ. 17, διαβάζουμε: «Δια των Ζωδικών Κιόνων διέρχεται κυανόλευκον σχοινίον, περικλείον τας Στήλας του Ναού και διαχωρίζον ούτω την Ανατολήν, το οποίον απολήγει χιαστί εις θυσάνους κρεμάμενους υπεράνω των Δύο Στηλών. Ο εν λόγω Θυσσανωτός Κόρυμβος πλέκεται εις 12 εμβληματικούς κόμβους (σημεία του απείρου), ανηρημένους εκ των κιονοκράνων των δώδεκα Ζωδιακών Κιόνων.»

Υπάρχει και ο οδοντωτός κόρυμβος ο οποίος δεν πρέπει να συγχέεται με τον θυσσανωτό. Αυτός πλαισιώνει το Μωσαϊκό Δάπεδο ομοιάζων με «σειράν κυνοδόντων ή τριγώνων μελανών και λευκών εναλλάξ, όπως και οί ρόμβοι του μωσαϊκού δαπέδου». Στις αρχαίες Στοές οι δύο αυτοί κόρυμβοι συνδέονταν κατά τον έξης τρόπο: όπως ο θυσσανωτός κόρυμβος κατέληγε στις Δύο Στήλες J και B της Δύσεως έτσι και ο οδοντωτός κόρυμβος άρχιζε από τις δύο στήλες και εν συνεχεία πλαισίωνε το μωσαϊκό δάπεδο.

Την λέξη "κόρυμβος" την συναντάμε στην Ιλιάδα του Ομήρου και σημαίνει τα καμπυλωτά άκρα της πρύμνης στο πλοίο.

Στον Ηρόδοτο και τον Αισχύλο σημαίνει κορυφή λόφου.

Στην αστρονομία, με την ονομασία άπηγας, είναι το σημείο της ουράνιας σφαίρας που βρίσκεται στον αστερισμό του Ηρακλή και προς το οποίο φαίνεται να διευθύνεται το ηλιακό σύστημα με ταχύτητα 20 χλμ την ώρα.

Στην βοτανική είναι τύπος ταξιανθίας στην οποία οι ποδίσκοι των ανθέων, απλοί ή διακλαδισμένοι, εμφανίζονται σε διάφορα ύψη τού άξονά της, αλλά έχουν διαφορετικό μήκος ο καθένας και έτσι όλα τα άνθη βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο.

Στην Ελληνική Μυθολογία ο Κόρυμβος είναι ο θεός του κισσού και των καρπών του καθώς και συνόδευε το θεό Διόνυσο παντού. Λέγεται ότι οι δύο τους, ο Διόνυσος μαζί με τον Κόρυμβο μοιράζονταν την ίδια κούνια (εξ ου και ο Διόνυσος πέρα από το αμπέλι είχε και τον κισσό σαν ιερό του σύμβολο). Αν πάει κανείς μια βόλτα στο Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών, θα δει πολλές απεικονίσεις που αναφέρονται στη λατρεία του Διονύσου. Σε όλες, εκτός από το αμπέλι, απεικονίζεται και ο κισσός. Η χρήση του κισσού για θεραπευτικούς και τελετουργικούς σκοπούς είναι αρχαιότερη του αμπελιού. Διαβάζοντας για το Διόνυσο, θ' ανακαλύψει κανείς, πόσο κυρίαρχο ρόλο έπαιξε ο κισσός τόσο στη γέννηση όσο και τη λατρεία του θεού.

Ο κισσός ζει άγριος στα σκοτεινά και υγρά δάση μας. Καλύπτει σαν πράσινος έλικας τους κορμούς των δένδρων, τείνοντας υπομονετικά και αργά προς το φως.

Τι να συμβολίζει όμως ο θυσσανωτός κόρυμβος στο θόλο του Ναού μας?

Ίσως να συμβολίζει την πορεία μας προς το φως και οι 12 κόμβοι του να είναι τα εμπόδια που θα συναντήσει ο Μύστης στην πορεία του προς την ανατολή, όπως 12 ήταν και οι άθλιοι του Ηρακλή.

Ίσως το σχοινί αυτό χρησίμευε για την κατασκευή ενός οικοδομήματος και οικοδομοί να σημείωναν και να οριοθετούσαν με αυτό, διαγράφοντας κύκλο, τον ιερό χώρο εργασίας τους καθώς αυτός έπρεπε να καθοριστεί με ασφάλεια και οι κόμβοι να υποδήλωναν τα σημεία ή τις γωνίες του κάθε οικοδομήματος, κάτι σαν μεζούρα ή γεωμετρικό μέτρο. Τότε ίσως ο Κόρυμβος να συμβολίζει την περιγραφή ενός ιερού τόπου που αρχίζει από τις στήλες οι οποίες παριστάνουν την αρχή της Δημιουργίας, περιτρέχει όλη την Στοά δηλ. περιλαμβάνει όλη την φύση και φθάνει στην Ανατολή όπου συμβολίζεται ότι κατανόησε όλες τις λειτουργίες της φύσης και επομένως του φωτισμένου και του τέλειου πνεύματος. Οι δύο στήλες που ο κόρυμβος ξεκινάει και τελειώνει αντιπροσωπεύουν την στήριξη του ουρανού και για αυτό τον λόγο σχηματίζουν την Πύλη του ουρανού. Το δρόμο που ο καθένας περνάει απαραίτητα για να εισέλθει στο Ναό. Το πέρασμα από τις δύο στήλες συμβολίζει την είσοδο σε μία νέα ζωή ή σε άλλο κόσμο. Ίσως να συμβολίζει τον μυστικό δεσμό της ένωσης ανάμεσα στο θεό και τον άνθρωπο.

Ίσως να συμβολίζει και την τεκτ.: Αλ.: που συνδέει και ενώνει όλους τους τεκτ.: ανά τον κόσμο. Ίσως να συμβολίζει όντως και την ένωση των τεκτόνων με τον κόσμο. Ίσως συμβολίζεται η αρμονική ένωση όλων αυτών των αντιθέτων, διαφορετικών ανθρώπων (μονάδων) σε ένα σύνολο παγκόσμιο που δεν χωρίζει, αλλά αντίθετα ενώνει, που σέβεται τον άνθρωπο σαν ατομικότητα αλλά και που διδάσκει τον σεβασμό σε πανανθρώπινες αξίες, που ισορροπεί στα αντίθετα αλλά και δίνει ισορροπία σε αυτά.

Ίσως ο Κόρυμβος και στις δύο του όψεις (θυσανωτός και οδοντωτός) να αποτελεί σύμβολο του οφέως ο οποίος ως Ουροφόρος στον Υπερβατικό Κόσμο τον Ανεκδήλωτο, ερχόμενος στον Κόσμο της Εκδηλώσεως όπου βασιλεύει Η Διπολικότητα χάνει πιά το ουροβόρο σχήμα του και την αυτάρκεια του διερχόμενος από τον Κόσμο των Άντιθέτων. Το ότι ο Κόρυμβος ΔΕΝ διατρέχει την Άνατολή σημαίνει ότι ο δυαδικός κόσμος της Μορφής υφίσταται μόνο από το επίπεδο του Νου (Ανατολή) και κάτω. Η Ενέργεια ως ουροβόρος όφης διατρέχει το εσωτερικό διάζωμα της Στοάς η οποία συμβολίζει το Σύμπαν και «κατεβαίνει» δια των Δύο Στηλών που απεικονίζουν τη Διπολικότητα, στον υλικό χώρο της Εκδηλώσεως (Μωσαϊκό Δάπεδο) την οποία και περιβάλλει, όχι πλέον σαν Ουροβόρος.

Από εσωτερική μικροκοσμική άποψη, ίσως, ο Κόρυμβος (όπως και ο όφης) αποτελούν σύμβολο της Άνόδου και Καθόδου της Ενέργειας από το Κέντρο της Κεφαλής στο Κέντρο της Βάσης της Σπονδυλικής Στήλης και αντιστρόφως. Σε όλες σχεδόν τις Αρχαίες Μυστηριακές Θρησκείες εξ άλλου ο Κόρυμβος όπως και ο Όφης αλληγορούσε την Πτώση της Αθάνατης Ψυχής στον Κόσμο της Ύλης, όπου σαν την Περσεφόνη επρόκειτο να γνωρίσει την πικρή εμπειρία του Βασιλείου του Πλούτωνος.

Στην Ορφική Κοσμολογία, ο Ουροβόρος είναι αυτός που τυλίγει το Κοσμικό Αυγό- ο Αιώνας, ο χρόνος ζωής του Όλου.

Ο Επίκουρος αναφέρει "Το Παν ήταν από την αρχή σαν ένα αυγό, με το φίδι (πνεύμα) σαν λωρίδα ή κύκλο γύρω του".